

Екатерина Ненчева

Ти любиш ме за мойта
мрачна красота...

Ти любиш ме за мойта мрачна красота
– букет ти нося аз унил – от туберози
че ида аз от тъмните чертози
на скръбта.

Смъртта
съпътница ми бе до тебе, о, любов нерада,
Затуй от мене лъха нейната прохлада.

КРАЙ

Източник: <http://home.arcor.de/roumen/stories/kateto.htm>

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/6503>]